

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 19. S. Barnabæ Reliquiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V.
A. C. 484.

ex Persia advenerant, liquido probarunt, esse Mancipium fugitivum, & nunquam baptizatum. (*) At Petro, num id verum falsumve esset, curæ non fuit, dixitque, ordinationem Episcopalem in Xenaia Baptismum supplere. Xenaias hic primus sacris Iconibus bellum intulisse legitur. Dicebat; cum Angeli essent sine corpore, non licere eis corpus affingere, nec specie humana pingere. Ineptum esse honoris genus, Jesu Christi imaginem exhibere, & nullum cultum ei esse gratum, quam in Spiritu, & Veritate adorari. Inventum esse pueris dignum, arte sculptoria columbarum simulacra efficere, quæ Spiritus sancti speciem exhibeant; *Quandoquidem, inquebat, Spiritus S. non est factus Columba, sed unica vice apparuit in hac forma, cujus substantiam non assumpsit.* Facta Doctrinæ consentiebant, quippe in pluribus locis Angelorum Imagines delevit, easque, quæ Jesum Christum exhibebant, in locis ab hominum oculis remotis occultavit.

§. XIX.

S. Barnabæ Reliquiæ.

Anthemius quoque Episcopus Salaminæ in Cypro vexabatur a Petro Fulone, volente, ut sibi tanquam Patriarchæ sub-
jice-

(*) Dignam tali Auctore Doctrinam!

Sæculum V. duas Naturas in Jesu Christo negabant,
A. C. 485. id est, Eutychianos; Item aliqua S. Cy-
 rilli dicta, quæ huic errori favere videban-

Theod. lect. tur, impugnavit. De his duobus Scri-
l. II. p. 558. 6. ptoribus nihil nobis superest. Fortassis

Joannes fuit Nestorianus, nam plurimi in Oriente agebant, habebantque Edessæ scholam, in qua sermone Persico docebant, unde hæc pestis in Persiam pervasit. Martyrius Patriarcha Jerosolymitanus sub idem tempus anno 485. obiit, postquam sedisset annos octo. Successit Salustius.

Evagr. III. In Ægypto Petrus Mongus aliquos
c. 22. Episcopos, & Abbates ad suam Communionem pertraxit, cum iterato Epistolæ

S. Leonis, Concilio Calcedonensi, iisque, qui scripta Dioscori, & Timothei Eluri non recipiebant, Anathema dixisset. Quia vero ceteros in suam sententiam adducere non poterat, eos maximam partem e suis Cœnobiis ejecit. Quamobrem Abbas Nephalius Constantinopolim se contulit, ut rem ad Zenonem Imperatorem deferret. Displicuit Petri factum Cæsari, missoque Cosmo ex Prætorianorum numero terribiles minas Petro Mongo jubet ingerere, ut nimia severitate turbas excitare cessaret. Cosmus re infecta rediit, nisi quod expulsis Monachis in sua Cœnobia redire permissum. Imperator Arsenium deinde illo misit, quem

quem Ægypto præfecit. Is ubi cum Nephalio Alexandriam pervenit, de restauranda Pace agere cœpit; sed eos, qui a Petri Mongi Communione recesserant, reducere non potuit. Eorum aliquos Constantinopolim ire iussit ad Imperatorem, qui multa de Concilio Calcedonensi differuit; verum nec sic quidquam effectum, quia Imperator istud Concilium non sincere approbat.

Sæculum V.
A. C. 485.

§. XX.

Felices Papæ Epistola ad Ecclesiam Africanam.

Interim Ecclesia Africæ non nihil levius habebat sub Regno Guntamundi, qui Hunerico successerat; is S. Eugenium Episcopum Carthaginensem ab Exilio revocavit, & tertio Regni sui anno, nempe 487. ejusdem Civitatis Catholicis cæmeterium S. Agilei reddidit. Eodem anno Boetio Consule Romæ 13. Martii in Basilica Constantini Concilium celebratum. Aderant quadraginta Episcopi ex Italia, Felice Papa Præsidente, ex Africa Episcopi quatuor, Presbyteri septuaginta sex, quorum omnium nomina leguntur. In eo Concilio Papa ab Anastasio Diacono recitari iussit Epistolam ad omnes diversarum Provinciarum Episcopos directam; primum mentio fit generatim de

*App. Chr.
Prosp. to. I.
Canis. to. 4.
Conc. p. 1149.*

D 5

Perse-